

ловчене за триста хилѣди гроша изгубени тимисюци и помолиха ги да си събератъ сами парите. Карловчене са почудиха като чуха това и попитаха „Пърлйовците, Ница и съдружие“: „а нѣма ли у васъ чисти капиталъ. — „Нѣма, отговориле тие: — вне ни дадохте черковните пари да ги дадеме съ файда и ние ги дадохме.“ И така, Пърлйовци колкото пари изгубиле отъ своята търговия, то си ги земале изъ черковата; а черковата трѣбало да вади ония батаци, които е изгубилъ американтъ и маслините. Такива сѣ тие хора, които байо Никола хвали, че биле станале богати. Който са не бои, че ще му почернѣе образътъ и ще го заплуютъ и прокълнатъ хората, то той скоро разбогатява.

Въ това сѣщо време Ницо сѣдѣлъ и мислилъ: „Азъ намислихъ да бѣда богатъ и ща бѣда богатъ. Истина, че сѣвѣстѣта ми ма гризе малко, ала то нищо не е, — сичко ма-